

dres til: Halvdelen af den Diskontosats, Banken beregner sig paa det paagældende Tidspunkt. *Endelig* foreslog Banken, at Bestemmelsen om, at Reservefonden skal bringes op til 30 pCt. af Aktiekapitalen, maa ændres til, at Maksimum sættes op til 40 pCt. Regeringens Lovforslag, der optog disse 3 Punkter i Bankens Henstilling, gik desuden ud paa, at det fremtidig bliver Handelministeren og ikke Justitsministeren, som er kgl. Bankkommissær, og at den Fritagelse for at betale Skat, som Oktrojens § 43 tillægger Nationalbanken, ophæves.

Folketingets Udvalg foreslog Lovforslaget omformet saaledes, at det ikke ændrer Nationalbankens Oktroj for hele den tilbagestaaende Del af dens Løbetid (indtil 1938), men kun bliver en *midlertidig* Lov, gældende for det begrænsede Aaremaal, i hvilket de ved Krigen fremkaldte unormale Forhold kan antages at ville gøre sig gældende, og man foreslog da at begrænse Loven til at gælde for Tiden indtil 1. Januar 1920. Hvad Realiteten angaar, sluttede Udvalget sig til Regeringens Forslag med Hensyn til Forøgelsen af Reservefondens Maksimum (ovfr. Nr. 1), og Udvalget optog derfor dette Punkt i det af Udvalget stillede samlede Ændringsforslag til en ny Affattelse af Loven. Derimod afveg Udvalgets Forslag fra Regeringens Forslag baade med Hensyn til Dækningsreglerne og med Hensyn til Afgiften, der skal betales for Overskridelser. Da Udvalgets Forslag paa disse Punkter vedtoges af begge Ting, kan herom henvises til, hvad ovfr. er anført om Indholdet af den endelige Lov, idet det med Hensyn til Dækningsreglerne særlig kan fremhæves, at Metalfonden herefter skal være en virkelig Metalfond (kun bestaaende af Mønt og Metal), at Metalfonden skal være svarende til $\frac{1}{3}$ (og ikke, som efter Resolutionen af 30. September, 30 pCt.) af det udgivne Seddelbeløb, at Banken ikke, som det var foreslaaet (jfr. Resolutionen af 30. September), skal have nogen Ret til udover det dækkede Seddelbeløb at udgive Sedler til et Beløb, som svarer til Bankens Beholdning af danske Statsforskrivninger, og at man vel gik ind paa at lade Bankens Tilgodehavender hos Norges Bank, Sveriges Rigsbank og den tyske Rigsbank medregnes til Dækning af den ikke af Metalfonden dækkede Seddelmængde efter Forholdet 100 : 100, ligeledes Bankens Tilgodehavender hos udenlandske Banker og Bankhuse, naar de godkendes af Bankkommissæren, men at man har begrænset dette Dækningsforhold til Anfordringsmidler, hvorhos det for de sidste Tilgodehavenders Vedkommende bestemmes, at de højst maa udgøre et Beløb af 12 pCt. af den udgivne Seddelmængde, samt endelig at Dækningsforholdet, for saa vidt angaar „andre sikre og let sælgelige Aktiver“ (ovfr. Nr. 2 c), er sat til 122 til 100. Ogsaa med Hensyn til Regeringsforslagets Bestemmelse om Ophævelse af Skattefriheden for Banken afveg Udvalgets Forslag fra Rege-